

Dosarul nr. 2ra-656/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) R. Pascari
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, S. Gîrbu, Gr. Dașchevici

Î N C H E I E R E

03 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Inventconstruct”, reprezentată de avocatul Arhiliuc Ion,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Inventconstruct” împotriva Ministerului Justiției cu privire la încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Inventconstruct” și s-a menținut hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 02 mai 2018, Societatea cu Răspundere Limitată ”Inventconstruct” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că la 15 septembrie 2016, Consiliul raional Criuleni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Inventconstruct” cu privire la demontarea ușilor și ferestrelor din termopan de la toate instituțiile de învățământ din raionul Criuleni, cu înlocuirea acestora, conform calității specificate în contractul de antrepriză nr. 214 din 13 august 2013.

A relatat că la 23 noiembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată ”Inventconstruct” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Criuleni cu privire la încasarea restanței la plata lucrărilor efectuate în baza contractului de antrepriză nr. 214 din 13 august 2013.

Prin încheierea din 16 iunie 2017 a Judecătoriei Criuleni, s-au conexasă într-o singură procedură ambele cauze civile.

A specificat că începând cu 16 iunie 2017, au avut loc 21 de ședințe de judecată, iar instanța nu a purces la examinarea cauzei în fond.

A invocat reclamantul tergiversarea/amânarea nemotivată a ședințelor de judecată de a examina cauza în termen rezonabil, or, pe parcursul de 1 an și 8 luni, cauza nu a fost examinată în fond, care constituie un termen excesiv de mare în sensul art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 192 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

A solicitat Societatea cu Răspundere Limitată "Inventconstruct" constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea de la Ministerul Justiției a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată "Inventconstruct".

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că litigiul de bază este compus din două cauze care au fost conexate într-o singură procedură.

La fel, instanța a concluzionat că în speța principală au fost atrași un număr impunător de intervenienți accesorii – 33 în total.

Astfel, prima instanță a concluzionat că litigiul este unul complex, dat fiind numărul de părți implicate, dar și din motivul că pentru elucidarea unor aspecte din domeniul construcțiilor, care cer cunoștințe speciale, instanța de judecată are nevoie să recurgă la concluziile experților.

Totodată, prima instanță a reținut că ședințele de judecată au fost stabilite în termeni reduși, amânări din vina instanței nu au fost admise, iar amânările care au avut loc se justifică exclusiv prin faptul că participanții la proces s-au folosit de drepturile lor procedurale.

Prin urmare, instanța a ajuns la concluzia că termenul de examinare a cauzei nu poate fi considerat unul excesiv, în condițiile în care a fost justificat prin existența unor circumstanțe întemeiate, înfăptuirea actului justiției, la caz nu a fost caracterizată de întârzieri neconforme, astfel încât să-i fie compromisă eficacitatea și relevanța.

Prin decizia din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Inventconstruct" și s-a menținut hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 18 februarie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată "Inventconstruct", reprezentată de avocatul Arhiliuc Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată "Inventconstruct", în motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material.

A menționat recurentul că reieșind din limitele judecării apelului, instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, referindu-se în mod general și formal la argumentele greșite din hotărârea primei instanțe, fără a examina legalitatea obiecțiilor în raport cu legislația care guvernează litigiul.

Astfel a relatat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate

în apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 06 decembrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 18 februarie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Inventconstruct”, reprezentată de avocatul Arhiliuc Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Inventconstruct”, reprezentată de avocatul Arhiliuc Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari